

Елин Пелин

Ветаро

Наше село е на баир. От връо се види доло, от доло връо се не види. У доло е реката, у реката дядо поп лови риба. У благ ден си я руча сам, а у пости я пържат в механата с даскало.

Едно време дядо поп и даскало се караа, караа – шеа очи да си изповадят, а сега от них по-големи приятели и у околията нема.

Караа се они по две причини, да кажем: даскало мразеше попо, че не пие, попо мразеше даскало, че блажи. Па като зафана попо да пие, и они се сдобриа, та зеа заедно да блажат.

Нали рекъл некой: „Сговорна дружина и у петок блажно руча“ – те и они така.

У селото има три кметове, двамата са у затворо – третио че иде, като дойдат они да го заместят.

На баиро на връо живеят Дудини, а у доло на крайо – Вутови.

Дуда е най-убава мома у село. Нема кръст, нема половина – от вра-то до доле равна като бадем за ракия. Само един кусур има, че като говори, подсмърча и си бърка с языко у носо, ама кой това ти гледа. Човек без кусур не може!

Зашнал се е акъло на Вуте по Дуда. Он у доло живее, а мислите му се по връо одат, като овци по каменяк. Она на връо живее, ама чак у до-ло грее. Като месечинка над вир – и отгоре свети и отдоле свети.

Вуте е пък дълго, тънко и високо – магаре му под четало минува.

Я сал чакам да се вземат с Дуда, да видим каков Крали Марко че се пръкне от них!

То убаво, ама на Дуда баща й каков е... Лелее!

Еднаж улезнал Вуте на Дудини в градината, па се скрил в търняко. Съгледа го баща й, па му окне:

– Чекай, сине, да те питам, що тражиш у овесо!

– Ветаро ми духна капата, та влезох да я зема – отговори Вуте.

– Я тоя ветър, така и така, декато може да ти земе капата от доло, та да я фърли на връо!

– У, тате, оти да не може – обади се Дуда. – Мене оня ден ми граб-на шамията, та чак у Вутови на колата на климията!

– Е, па? – запита люто Дудин баща.

– Па слезем язе да я земем, а ветаро духне пак, та ме събори на Ву-тови зад плевнико, па ми дигне дрехите чак до главата.

– Мълчи мари! – окна баща й. – Тоя ветър едно време ме ожени за макия ти!

КРАЙ

© Елин Пелин

Източник: Словото
Набиране: Георги Величков

Публикация:

Елин Пелин. Събрани съчинения в шест тома, том трети
„Български писател“, С. 1977.
Под редакцията на Тодор Боров, Кръстьо Генов и Пеньо Русев.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5588>]